

Kl. 17.45

Vi kan ikke sige i dag, hvad konklusionen i Kommissionens rapport bliver, men vi kan se, at Europarådet for en måneds tid siden har offentliggjort en rapport om Tyrkiet, der viser, at der er sket betydelige fremskridt på menneskerettighedsområdet. Men heroverfor står nogle oplysninger fra Amnesty International om, at Tyrkiet måske nok på papiret og i lovgivningen gennemfører en række fornuftige tiltag i overensstemmelse med menneskerettigheder, minoritetsbeskyttelse osv., men at det stadig kniber med at gennemføre lovgivningen, og at der stadig foregår tortur i fængslerne. Vi har altså nogle modstridende rapporter om, hvordan landet ligger nu.

Det er klart, at vi som politikere er nødt til at indhøste viden fra Tyrkiet, før vi kan tage stilling til spørgsmålet om, hvornår der kan fastsættes en dato for starten af optagelsesforhandlingerne. Men uanset hvad man vælger med hensyn til at fastsætte en dato, siger det sig selv, at Tyrkiet ikke kan blive medlem af EU i morgen og heller ikke i overmorgen. Det er nok realistisk, at der vil gå 15-20 år, før Tyrkiet bliver reelt medlem af EU, dvs. næsten en menneskealder, så det ligger meget langt ude i fremtiden, alt efter hvordan situationen i Tyrkiet ser ud i forhold til i dag, og i den periode ønsker vi i Venstre, at EU bidrager til, at der sker en fornuftig økonomisk og politisk udvikling i Tyrkiet og dermed også bidrager til, at der sker en velstandsstigning i Tyrkiet, og at menneskerettighederne får fornuftige vilkår.

Hvis vi skal forsøge at se lidt ind i fremtiden, se frem til år 2025, vil det være et helt andet land, vi har med at gøre, sådan som tingene ser ud til at udvikle sig. Det vil være et land, som gennem en årrække har oplevet økonomisk fremgang, hvor der er mindre arbejdsløshed end i dag, og som også økonomisk vil have tilpasset sig på nogle punkter for at kunne handle frit med os i det indre marked. Med andre ord: Vi vil se et helt andet Tyrkiet.

Derfor er vi nok også lidt uenige med forslagsstillerne. Hvis vi ser et velfungerende og økonomisk langt mere velsitueret land om 20 år, eller hvor meget vi nu taler om, er det netop et spørgsmål, om der er så stor grund til bekymring for, om der kommer en hel masse tyrker til de andre europæiske lande. Jeg tror, det måske er en ubegrundet bekymring, for vi har jo set tidligere, når vi har udvidet EU med fattigere

lande, at vi ikke ser ret mange af deres indbyggere i de danske gader efterfølgende.

Hvis vi ser de 20 år frem i tiden, og økonomien i Tyrkiet er bedre til den tid, er tyrker altså ikke meget anderledes end alle mulige andre europæere. De er også hjemmefødninge ligesom danskerne, og derfor tror jeg, mange tyrker i den situation, hvor landet faktisk er kommet i en bedre tilstand, vil vælge at blive hjemme. Der vil måske endda være nogle tyrker her i Danmark, som vælger at rejse hjem, fordi de pludselig kan se, at der er en fornuftig økonomisk og politisk udvikling i deres oprindelige hjemland, som måske gør det mere attraktivt at rejse hjem frem for at blive i et land, hvor vi en gang imellem måske ikke behandler mennesker med et andet sprog helt pænt.

Jeg deler ikke forslagsstillerens bekymring, heller ikke selv om vi ser 20 år ud i fremtiden. Det er jo lidt mærkeligt at stå i Folketinget her i dag og diskutere, hvad der måske kan ske om 20 år, men på baggrund af de erfaringer, vi hidtil har haft med EU's udvidelser, deler jeg altså ikke Dansk Folkepartis bekymring.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Man kan jo være meget uenig om, hvorvidt Tyrkiet skal optages i EU eller ej, og Venstre mener åbenbart – sådan som jeg forstår fru Charlotte Antonsen og de argumenter, der er kommet frem – at Tyrkiet kan godt optages i EU.

Dansk Folkeparti mener derimod, at det skal Tyrkiet ikke. Der er mange argumenter for, hvorfor Tyrkiet ikke skal optages i EU, og dem kan man så strides om. Derfor har Dansk Folkeparti sådan set, netop for at give et grundlag at diskutere ud fra i debatten i dag, heller ikke stillet det sådan op, at Tyrkiet ikke nødvendigvis på et tidspunkt kan blive medlem af EU.

Kl. 17.50

Man kan strides om, hvorvidt man vil have Tyrkiet med eller ej, men vi har kun sagt, at Tyrkiet skal ikke allerede her i 2004 have en vurderingsdato og eventuelt også en dato for starten på forhandlinger om eventuel optagelse i EU, og derfor går mit spørgsmål til fru Charlotte Antonsen på: Kan Venstre ikke give det løfte, at her i 2004 vil regeringen ikke acceptere, at Tyrkiet får en vurderingsdato eller en eventuel dato for start på forhandlingerne? Det er i hvert fald en delkonklusion, som det kunne være interessant for os at kende, i og med at det i hvert fald er no-